

"Är man så jävla bra som vi, behöver man inte vara ödmjuk."

- Daniel Behrsten, SLAG

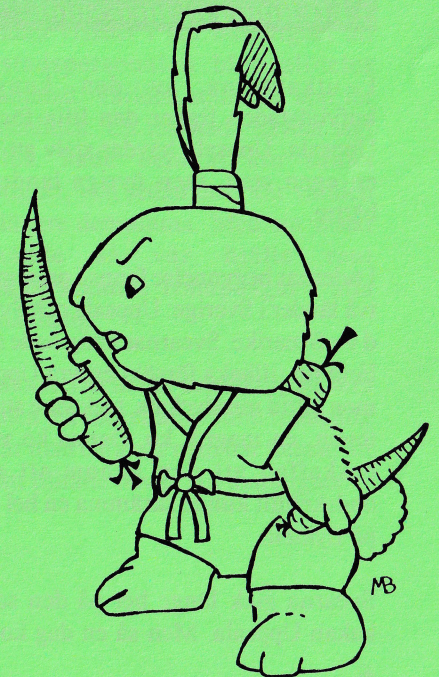

"UppCon - bismak av honung"

MOROTEN

Det exotiska alternativet,
nu enbart på UppCon!

BorCon -96 **3**^[10]

LEDAREN

- Från Borlänge med mörker

Uppsala i mörker. Jag trodde inte på det då och ser nu när solen gått upp att jag hade rätt. Uppsala är inte en stad i mörker. Den är lika ljus som resten av vårt lantliga land.

Att känna mörker, veta mörker. Att ha mörker. Att slippa den naiva upplysningens ljus. Ett mål.

Vi är här för att sprida den insiktsfulla skymningens smärtande mörker. För att visa hur svart är när svart är som svartast. Ett ansvarsfyllt mörker. Ett mörker där

det saknas självklara utvägar, där allt är mångtydigt och dubbelbottnat. Där ingen pekar med hela handen på den upplysta sanningens förföriska enkelhet.

I skymningens mörker blir kanterna suddiga och alternativen flera och svårare att välja mellan. I det kalla mörkret krävs mer för att nå sina mål, då målen sätts högre.

I en mörk värld krävs morötter. Annars blir det ingen värld alls. Inte ens för de som tror på ljuset.

FY FAN VAD KUL!

- Ett konvent med smak

I utkanterna av den kungliga hufvudstaden ligger den lilla förorten Uppsala. Uppsala hävdar själv att de är en egen stad, men övriga landet vet bättre.

I tidernas begynnelse fanns i princip bara två länder i Sverige: Uppsala och Svitjod, dvs Svearike. Svearnas kung hade sedan lång tid tillbaka försökt erövra Uppsala, men alltid misslyckats, tack vare stadens totem, en magisk ko. Denna ko var så beskaffad att den genom att råma ondskefullt kunde skrämma en hel armé på flykten.

Svearna gick länge bet på den saftiga kakan Uppsala. Men så en dag kom en

hjärte till Svearna. Han gifte sig med Svea-kungens dotter, proppade vax i öronen, och slog helt sonika ihjäl Uppsalas magiska ko. Därefter slog hjärten ihjäl resterna av Uppsalas armé. Därefter slog svearna ihjäl hjärten. Uppsala blev en del av svearnas rike, och har så förblivit till våra dagar.

Trots sina infantila försök att skapa ett eget konvent har Uppsala bara lyckats med att skapa ett lillebrors konvent. Men ta dig i akt, UppCon, Storebror ser dig.

OM...

- Att morota en lök

Olle Sahlin försöker referera lite levnadsvisdom, så som han har förstått den genom en novell av Robert Sheckley.

Eftersom Löken-redaktionen haffade mig vid halvslutiden på söndagmorgonen, för att jag skulle dementera ett rykte i senaste Löken, missade jag mitt tåg. Så vad gör man klockan sju på morgonen, när man har två timmar till nästa? Tiden måste användas produktivt, och vad bättre tillfälle än att berätta om hur det verkligen förhåller sig mellan morötter och lökar?

Enligt den store filosofen Sheckley består mänskligheten nämligen av morötter och lökar. Denna levnadsvisdom presenteras genom ett märkligt människoöde i en novell med namnet "Carrots and Onions". Här möter vi en stackars hunsad typ, som aldrig lyckas med något. Huvudpersonen blir alltid överkörd av alla spänniga typer, som bara tar för sig, skäller ut honom, tränger sig före i alla köer, etc. Ni förstår säkert vad han måste stå ut med. Naturligtvis finns det en gräns för hur mycket man tål. När bilen har pajat på semestern i Spanien, frun har stuckit och lokalbefolkningen är grinig får han så nog. I detta desperata läge möter vår man den store Filosofen, och av honom får han veta hur det verkligen förhåller sig i världen.

"Mänskligheten kan delas upp i två typer,

lökar och morötter. Lökarna är de hunsade och morötterna är de som hunsar. Det mänskliga idealet är att vara lök, att få leva sitt liv i frid och harmoni, men om alla människor vore lökar skulle inte så mycket bli gjort. Morötterna är nödvändiga. Problemet är att de flesta människor är fast i antingen ett lök- eller morotsbeteende. För att kunna bli verkligt fri måste man veta att man kan vara morot när det behövs."

Detta var den kunskap som vår man behövde - insikten om att även han kunde vara en morot. Nästa dag, när han besökte verkstaden för att få bilen reparerad, stod han inte längre där med mössan i hand - han krävde helt enkelt att få bli betjänad, snabbt, effektivt, genast. Han utstrålade en sådan visshet i sin morotighet att verkstadspersonalen blev alldeles förstummad. Världen stannade upp för ett ögonblick. En lök hade hävdad sig! En lök hade bejakat sin sanna morotighet, och sedan dess var världen inte längre densamma. Med sin insikt uppnådde så vår hjärte rent häpnadsväckande framgångar i alla sammanhang.

Sensmoral: Det är fint och viktigt att vara lök, men det räcker inte. Sann framgång uppnår man bara när man har förstått att vid rätt tillfälle hävda sin morotighet.

Klockan är fyra på morgonen och jag undrar stilla vad jag gör här. Här är i en bil på väg mellan Borås och Uppsala. Slutmålet är att på en helg kajka runt en 150 mil och besöka 2 spelkonvent. Lund-Borlänge-Uppsala-Lund. En lång bit. Våldigt lång för att inte vara planerad. För detta var ju inte planen från Början. Då var målen en lugn och skön semester på det konvent som låg närmast hemorten, Borlänge Spelkonvent. En helg fylld av att vara social och idka marknadsföring. Sen hände det; stockholmarna dök upp. Som från ingenstans fanns dom plötsligt bara där. Och inte i Uppsala där vi trodde att dom skulle vara. Nåväl, eftersom dessa individer från huvudstaden tänkte ta sig tillbaka österut och besöka ett

GLAD!*- Hemskt...*

Glad?! Varför sprida glädje genom att föregå med gott exempel när man kan sprida en unken och sjuk stämning över en hel minibuss! Varför anstränga sig och spela någon annan och försöka muntra upp, sprida glädje, ett ord som för övrigt inte borde få plats i ordlistan, jag menar tänk på hur många träd man sparar genom att kasta ut några totalt överflödiga ord ur alla ordlistor. Rädda skogen! Rädda valarna! Rädda framförallt morötter från besprutning! Det enklaste nöje man kan få är att få några andra individer att känna likadant

spelkonvent till så kunde jag bara finna en slutsats : jag kan inte vara sämre! När det dessutom fanns plats i deras fordon så fanns inte, varken för dom eller mig, någon utväg. Uppsala nästa! Avanti! Som dessutom är ett slabb på Wermlands Nation i Lund som stängde för kvällen ungefär i höjd med Linköping.

Alltså befinner jag mig i en buss med sju stockholmare klockan fyra på morgonen. Och jag frågar mig återigen varför vårt land skall vara så stort. Och långt. Och varför det ligger två stora (?) spelkonvent på samma helg. I och för sig är det bekvämt. Sparar tid för oss som vill åka på båda (i år är vi inte så många av naturliga anledningar).

som jag dvs vara sura, gnetiga och en allmän ohyra. Nu har jag tappat tråden samt motivationen att skriva. Sug på den du!

Som Ni ärade läsare av denna skrift kanske är medvetna om så pågår det faktiskt ett annat konvent under tiden som Ni fördriver tiden här i Uppsala. Borlänge Spelkonvent. Varför detta konvent lägger sig på samma datum som UppCon är en fråga som förtjänar att besvaras. Av någon annan. Hur som helst tänkte jag försöka avlägga en kort rapport från de västra delarna av landet.

Julen som kom av sig en aning och Drakar och Demoner är de två saker som fastnat hårdast i mitt minne efter besöket i Borlänge. Temat som var jul exploaterades inte i sådan utsträckning att man blev imponerad. Visst, det fanns en julgran i receptionen och alla priser

var snyggt förpackade i julklappspapper. Dessutom sågs en och annan tomteluva. Högtiden fanns dessutom med i en del scenarion. Men det märktes inte riktigt.

Drakar och Demoner fanns i två varianter; huvudturnering och turnering. Det som naglades fast i mitt medvetande av de från södern tillresta spelledarna var det tidigare. Detta på grund av dess kvalitet, eller snarare dess totala brist på detta. Nog sagt. Kan kanske bli en riktig klassiker.

Men folk hade trevligt. Så även jag. Enda anledningen att lämna det var en fäinig idé om att åka på två konvent samma helg.

KONVENTSSVERIGE*- En utflykt*

Efter sex timmars bilkörning har jag äntligen anlänt till Uppsala. Man frågar sig genast varför det tar sex timmar att ta sig från Stockholm till Uppsala. Svaret är självklart att det inte tar sex timmar utan 36 samt att ekvationen går ihop alldeles utmärkt om man tar vägen över Borlänge.

I stället för att bara ta sig en titt på Katedralskolans innanmäte har jag alltså passat på att bege mig på upptäcksfärd i Sverige.

På denna min resa i vårt vackra land har jag noterat att folket är av de märkligaste

slag. Sveriges befolkning är till 95% män i åldrarna 6-25år. Den genomsnittliga dygnsrytmen innefattar omkring en timmes sömn och livsmedelsförsörjningen omfattar huvudsakligen kexchoklad och Cola.

Vad jag sett av den svenska geografin kan sammanfattas som E4, E4, E4 samt en och annan småstad med obegripligt vägnät. Jag noterar nu även att mina artiklar blir allt gnälligare vilket kan bero på att jag inte sovit på 24 timmar. På grund av ren artighet slutar jag dock utan att berätta vad jag tycker om Uppsala.

ROLLSPELARE

- En härlig sammansvärjning

Varför spelar man rollspel? För att det är kul? Naturligtvis inte! Man spelar rollspel för att det är utvecklande för egot. Min teori är att man genom att låtsas vara någon annan lär sig att inte ta ansvar för sina handlingar. När man lärt sig att man aldrig gör sig skyldig till några misstag kan man gå över till nästa stadium: man blir arangör, eller ännu hellre morotsskribent.

På så vis skapar vi en armé av samvetslösa nitzcheaner fullständigt beredda att omedelbart marschera iväg mot världserövring vid minsta tecken från en svartklädd gud.

Det finns bara ett problem; de kan ingenting! De har aldrig gått ut och deras största talang verkar vara att ockupera tomma skolhus.

Å andra sidan, vad spelar det för roll om man kan åstakomma någonting när man kan vika ut sitt ego på ett konvent....

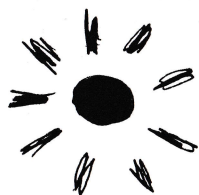
AVE

- För ära!

BorCon 14, eller Borlänge Spelkonvent 14, eller BSK 14, eller vad det nu vara månede de vill kalla sig. Ingen vet, ingen bryr sig.

Vi kom, vi såg, vi ledsnade och åkte till Uppsala.

Bättre väder. Vackrare omgivning. Trevligare arrangörer och inga j-a borlängebor.

INSIKT

- Genikaraktäristika

Ha ha. Fy fan vad jag är bra. Ha ha ha. Det, du. Ha ha ha ha ha.

JAG KLAGAR...

- En krass filosofi

Jag klagar alltså är jag.

Jag utgår från att jag finns. Det blir lättare att resonera då för detta skulle vara väldigt meningslöst i annat fall. Förestående mening är en motsägelse som helst bör ignoreras ifall man vill. Vad som kan tilläggas är att jag inte klagar. Om jag inte klagar så brister mitt resonemang för jag utgick ifrån att jag fanns om jag klagar vilket borde innebära att jag skulle upplösas i ett rökmoln med omedelbar verkan. Detta skulle också vara fel för om jag inte fanns borde jag inte lösas upp! Slutsatsen är nog att jag finns med definitionen att jag är ett stort språkfel.

SKÖNT

- Moroten biter ifrån

Det är så skööönt!

Här har man suttit i 24 timmar i Borlänge, eller var det nu var, och hela tiden omgivits av overallklädd personal, svartrockar och lurvenpajsare (Elimää). Och nu är man här. Här är det lugnt och skönt. Här är det tyst. Eller var innan vi kom med bergsprängaren from hell. Här stimmas det inte. Här finns inga snottlingar med svarta solar runt ögonen. Eller så sover de fortfarande. Här är lugnt. Och skönt.

*Let's bring a little
darkness
into your life...
Again and again.*